

UN ARTICLE SENSE TITOL

Hem de fer l'article. És clar, quan arriba aquest dia del mes, sempre s'ha de fer l'article. Després de dinar no s'hi posa massa bé. Però hom s'asseu davant la màquina d'escriure. Perquè això d'escriure, per espiritual que sigui, també s'ha de fer a màquina. De què podríem parlar aquest mes?... En el nostre temps tot s'ha de fer a màquina. Un tema interessant podria ser... Llàstima que no hi hagi màquines que es facin els articles soles! Però, no! Déu ens en guard! Perdoneu l'atreviment, deu haver estat un moment de desesperació. Us imagineu una mena de cosa que apretant un botó anessin sortint articles? Els despatxos dels escriptors serien una espècie de xurreria. Només valdria la pena per la bona olor.

Això de «fer l'article» també ho fan els botiguers. És clar que en aquest cas no es tracta d'un gènere literari. Excepte que el botiguer vengui llibres, evidentment. Les màquines tampoc servirien per «fer l'article», en un pla comercial. Serien massa monòtones, repetint sempre les mateixes paraules, sempre el mateix timbre de veu de la mateixa senyoreta. Em recordo de quan els telèfons de Barcelona van passar de tenir cinc xifres a tenir-ne sis. Servia el mateix número, però calia afegir-hi un dos al davant. Aleshores, quan un despistat es descuidava de marcar el dos, tenia el goig de sentir una veu femenina i melosa que deia: «marque seis cifras, marque seis cifras, marque seis cifras...». No fins que se'n cansava ella, sinó fins que te'n cansaves tu. Les màquines són eficaces, però són monòtones, tenen poca iniciativa. Sempre fan els mateixos moviments, sempre treuen els mateixos productes.

El dia que els articles els facin les màquines hi haurà molta més producció literària, perquè les màquines són molt eficaces; però la pega és que s'haurà acabat la literatura. Les revistes seran

estandaritzades. Com els anuncis de la tele. Sempre igual. Sempre les mateixes persones que fan el pallaso, sempre els mateixos «slogans», sempre les mateixes músiques enganxoses, les que serveixen per fer a màquina, les eficaces. Us heu fixat que els anuncis de la tele reuneixen una colla d'elements artístics: literatura, expressió teatral, música, i en canvi hom s'hi fastigueja veient-los? És que són fets a màquina i, és clar, sempre el mateix. Però són molt eficaces.

La nostra civilització és la civilització de l'eficàcia, o de la màquina productora. És com un peix que es mossega la cua, que no saps ben bé on comença ni on acaba. El cas és produir. Produir, què? Ves!, productes! Però, quins? És igual. Quan els tinguem ja inventarem per què els han de fer servir. Els anuncis de la tele, monòtons, fastiguejadors, enganxosos, però eficaces, ja els aniran col·locant per les cases. Ara mateix n'estan fent un que es proposa que la gent, a més d'haver d'anar pel carrer amb els pantalons ben planxats, americana, corbata, etc., o bé amb pantalons de vellut, jersei que vingui petit i ulleres desproporcionades, s'hagi de portar un magnetofon penjat a l'espatlla. Per què? Perquè n'han fet molts i es tracta de col·locar-los, a les cases o a les espatlles dels qui van pel carrer. És igual, l'eficàcia consisteix en col·locar-los.

I cada vegada més els homes i les dones es van convertint en una mena de perxes en les que tot hom s'atreveix a penjar-hi els seus productes. I nosaltres ho anem acceptant tot, perdent la iniciativa personal, per manca d'exercir-la, i les ganes de tenir-ne. A la fi no podrem ni fer articles, perquè ens haurem convertit en una mena de màquina, monòtona, fastiguejadora, enganxosa, víctima de l'eficàcia.

Lluís Ferret

Tant si aneu amunt com avall

Restaurant LA VALL

Colònia residencial

Pineda de la Font d'Abril

Luxosos salons

per a

Bateigs

Primeres Comunions

Casaments

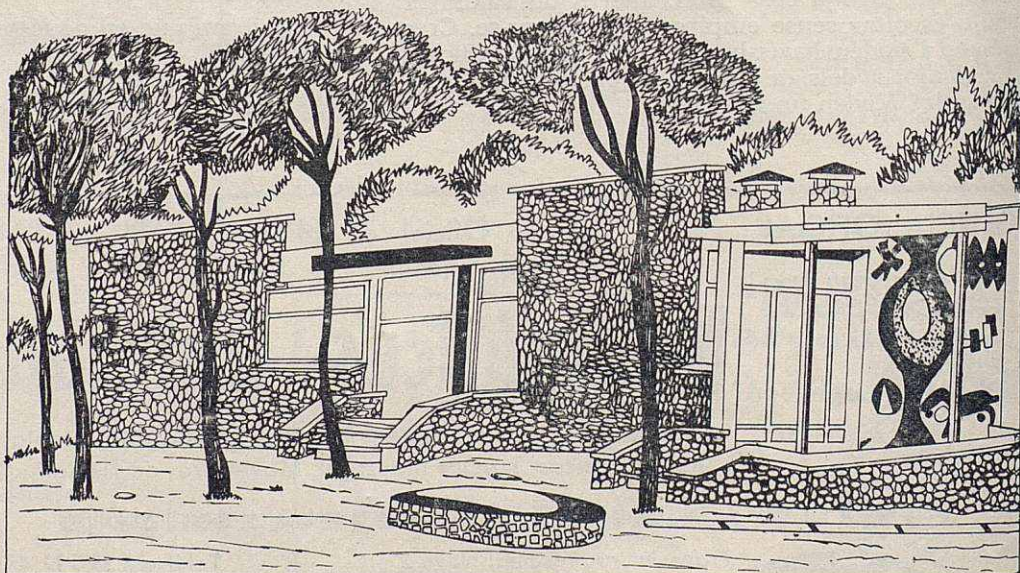
i

Banquets

Fàcil aparcament

Obert tot l'any

Espaiós parc infantil

Can Maspons de la Vall - Tel. 99 - Km. 3.500 de la carretera de Caldes a Granollers - Tel. 87 - SANTA EULALIA DE RONSANA